DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1107 A COMISIEI

din 5 iulie 2021

privind recunoașterea echivalenței mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Hong Kong-ului referitoare la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate supravegheate de Autoritatea monetară din Hong Kong cu anumite cerințe ale articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ([1]), în special articolul 13 alineatul (2),

întrucât:

(1) Articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede un mecanism prin care Comisia este împuternicită să adopte decizii de echivalență prin care mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe să fie declarate echivalente cu cerințele prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel încât să se considere că acele contrapărți care încheie o tranzacție care intră în sfera de aplicare a regulamentului menționat, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărți este stabilită în respectiva țară terță, au îndeplinit cerințele în cauză prin respectarea cerințelor prevăzute în regimul juridic al respectivei țări terțe. Declarația de echivalență contribuie la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, și anume reducerea riscului sistemic și sporirea transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate, prin asigurarea aplicării consecvente la nivel internațional a principiilor convenite cu țările terțe și prevăzute în regulamentul menționat.

(2) Dispozițiile articolului 11 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care este completat de Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ([2]) și de Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ([3]), stabilesc cerințele juridice ale Uniunii privind confirmarea la timp a termenilor unui contract derivat extrabursier, efectuarea unui exercițiu de comprimare a portofoliului și mecanismele prin care sunt reconciliate portofoliile în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală („CPC”). În plus, dispozițiile menționate stabilesc obligațiile de evaluare și de soluționare a litigiilor aplicabile contractelor respective („tehnici de atenuare a riscului operațional”), precum și obligațiile privind schimbul de garanții („marje”) între contrapărți.

(3) Pentru ca regimul juridic, de supraveghere și de punere în aplicare al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul Uniunii în ceea ce privește cerințele în materie de tehnici de atenuare a riscului operațional și de marje, rezultatul mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile trebuie să fie echivalent, pe fond, cu cerințele Uniunii prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să asigure o protecție a secretului profesional echivalentă cu protecția prevăzută la articolul 83 din regulamentul menționat. În plus, mecanismele juridice, de supraveghere și de aplicare echivalente trebuie să fie aplicate efectiv în țara terță respectivă, în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni. Prin urmare, evaluarea echivalenței constă în a verifica dacă mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe asigură faptul că, prin contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC și care au fost încheiate de cel puțin o contraparte stabilită în această țară terță, piețele financiare din Uniune nu sunt expuse unui nivel de risc mai ridicat și, în consecință, nu se generează niveluri inacceptabile ale riscului sistemic în Uniune.

([1]) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

(4) La 1 octombrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA") referitor la mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Hong Kong-ului ([4]) în ceea ce privește, printre altele, tehnicile de atenuare a riscului operațional aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC. În avizul său tehnic, ESMA a concluzionat că, având în vedere că Hong Kong se afla încă în procesul de finalizare a regimului său de reglementare privind obligația de compensare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele necompensate, nu era în măsură să efectueze o analiză concludentă și completă și să emită un aviz tehnic cu privire la aceste aspecte.

(5) Comisia a luat în considerare evoluțiile în materie de reglementare care au avut loc în Hong Kong începând din 2013 și a efectuat o analiză comparativă a cerințelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în Hong Kong. De asemenea, Comisia a evaluat că rezultatul acestor cerințe și gradul lor de adecvare pentru a atenua riscurile care decurg din contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC ar putea fi considerat echivalent cu rezultatul cerințelor relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) Mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile „instituțiilor autorizate" („authorized institutions" – „AI") [astfel cum sunt definite în secțiunea 2 alineatul (1) din Ordonanța bancară („Banking Ordinance" – „BO"), constând în bănci autorizate, bănci cu licență restrânsă și societăți care acceptă depozite] din Hong Kong pentru tranzacții cu contracte derivate care nu sunt compensate la nivel central sunt prevăzute în Manualul de politică de supraveghere, modulul CR-G-14 intitulat „Tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central – marje și alte norme privind atenuarea riscurilor" („Policy Manual" – „Manualul de politică") al Autorității monetare din Hong Kong („HKMA"), o orientare statutară publicată în secțiunea 7 alineatul (3) din BO. În temeiul BO, funcția principală a HKMA este de a promova stabilitatea generală și funcționarea eficace a sistemului bancar prin reglementarea activităților bancare și a activității de acceptare de depozite, precum și prin supravegherea AI și a activităților lor economice. Scopul Manualului de politică este de a stabili standarde minime pe care HKMA se așteaptă ca AI să le adopte în ceea ce privește marjele și alte tehnici de atenuare a riscurilor pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central. Manualul de politică a fost publicat pentru prima dată la 27 ianuarie 2017 și apoi actualizat la 11 septembrie 2020. Unele dintre cerințele sale fac obiectul unei perioade de tranziție în conformitate cu cadrul internațional, aliniată la perioada de introducere progresivă prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Nerespectarea acestei orientări statutare poate duce la reexaminarea criteriilor de autorizare stabilite în anexa 7 la BO și, ca atare, în ceea ce privește rezultatul său, orientarea statutară poate fi considerată echivalentă cu o cerință juridică în contextul prezentei decizii.

(7) Manualul de politică se aplică instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, cu excepția contractelor forward pe cursul de schimb și a swapurilor valutare decontate prin livrare fizică, a tranzacțiilor pe cursul de schimb integrate în swapuri valutare asociate cu schimbul de principaluri, a contractelor forward pe mărfuri decontate prin livrare fizică și, până la noi dispoziții, a opțiunilor pe acțiuni individuale care nu sunt compensate la nivel central, a opțiunilor pe coșuri de acțiuni și a opțiunilor pe indici bursieri. În sensul Manualului de politică, „instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central" se referă la un produs derivat extrabursier [astfel cum este definit în secțiunea 1B partea 1 din anexa 1 la Ordonanța privind valorile mobiliare și contractele futures („Securities and Futures Ordinance" – „SFO")] care nu este compensat printr-o contraparte centrală [astfel cum este definită în secțiunea 2 alineatul (1) din Normele bancare (de capital) – „Banking (Capital) Rules"]. Această definiție a „instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central" ar trebui considerată echivalentă cu cea a instrumentelor financiare derivate extrabursiere din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Prin urmare, această decizie ar trebui luată în ceea ce privește mecanismele aplicabile instrumentelor financiare derivate extrabursiere care fac obiectul marjelor în temeiul Manualului de politică.

(8) Manualul de politică se aplică, în general, tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central efectuate între AI și „entitățile acoperite". În sensul Manualului de politică, „entități acoperite" înseamnă contrapărți financiare, contrapărți nefinanciare semnificative sau alte entități desemnate de HKMA, cu excepția entităților suverane, a băncilor centrale, a entităților din sectorul public, a băncilor multilaterale de dezvoltare și a Băncii Reglementelor Internaționale. În temeiul Manualului de politică, „contraparte financiară" se referă la orice entitate pentru o perioadă de un an de la data de 1 septembrie a fiecărui an până la data de 31 august a anului următor, dacă entitatea însăși sau grupul din care face parte are o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central care depășește 15 miliarde HKD și își desfășoară activitatea în principal în oricare dintre următoarele domenii: sectorul bancar, sectorul valorilor mobiliare, gestionarea sistemelor de fonduri de pensii, sectorul asigurărilor, serviciile de remitere sau de schimb valutar, acordarea de împrumuturi, securitizarea (cu excepția cazului în care și în măsura în care entitatea cu scop special aferentă încheie tranzacții cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central cu unicul scop de a acoperi riscurile), gestionarea de portofolii (inclusiv gestionarea activelor și a fondurilor) și activitățile

([4]) ESMA/2013/1369, Aviz tehnic privind echivalența în materie de reglementare în țările terțe în temeiul EMIR – Hong Kong, raport final, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, 1 octombrie 2013.

auxiliare acestor activități. În temeiul Manualului de politică, „contraparte nefinanciară semnificativă" se referă la orice entitate, alta decât o contraparte financiară, pentru o perioadă de un an de la data de 1 septembrie a fiecărui an până la data de 31 august a anului următor, care are, ea însăși sau grupul din care face parte, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central care depășește 60 de miliarde HKD. Prin urmare, definiția „contrapărților acoperite" corespunde în linii mari definiției „contrapărții financiare" de la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, excluzând, în mod similar, vehiculele cu scop special în cazul cărora tranzacția se desfășoară exclusiv în scopul acoperirii riscurilor.

(9) Manualul de politică conține obligații similare celor prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013. În special, capitolul 4 din Manualul de politică („Norme de atenuare a riscurilor") conține cerințe specifice privind confirmarea la timp, comprimarea portofoliilor, reconcilierea portofoliilor, evaluarea tranzacțiilor și soluționarea litigiilor aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, care ar putea fi considerate echivalente cu cele prevăzute în legislația Uniunii.

(10) În ceea ce privește instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central și care fac obiectul Manualului de politică, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ar trebui, prin urmare, să fie considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește confirmarea la timp, comprimarea și reconcilierea portofoliilor, evaluarea și soluționarea litigiilor aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC.

(11) În conformitate cu Manualul de politică, marja de variație trebuie să fie schimbată, iar marja inițială trebuie furnizată și colectată pentru toate tranzacțiile noi cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, cu excepția contractelor forward și a swapurilor decontate prin livrare fizică, a tranzacțiilor pe cursul de schimb integrate în swapuri valutare asociate cu schimbul de principaluri, a contractelor forward pe mărfuri decontate prin livrare fizică și, până la noi dispoziții, a opțiunilor pe acțiuni individuale care nu sunt compensate la nivel central, a opțiunilor pe coșuri de acțiuni și a opțiunilor pe indici bursieri între o AI și o entitate acoperită în conformitate cu perioada de tranziție convenită la nivel internațional, ale căror praguri exprimate în HKD ar trebui să fie considerate ca fiind echivalente cu pragurile utilizate în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Derogări similare sunt prevăzute la articolele 37 și 38 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 pentru contractele forward pe cursul de schimb și swapurile valutare decontate prin livrare fizică și pentru opțiunile pe acțiuni individuale sau opțiunile pe indici. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să se aplice numai contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul cerințelor de marjă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în Manualul de politică.

(12) În conformitate cu Manualul de politică, marja de variație se apelează cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare și se colectează în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data apelării. Nota de subsol 64 din Manualul de politică prevede că, în cazul în care marja de variație este schimbată cu o frecvență mai mică decât o frecvență zilnică, numărul de zile dintre colectarea marjei de variație ar trebui adăugat la orizontul de 10 zile utilizat pentru calcularea marjei inițiale în cadrul abordării bazate pe modelele interne. În cazul în care marja de variație este schimbată cu o frecvență variabilă între calculele valorilor marjei inițiale, numărul de zile care trebuie adăugate la orizontul de timp de 10 zile ar trebui să fie numărul maxim de zile dintre colectările marjelor de variație în această perioadă.

(13) Manualul de politică prevede o valoare minimă de transfer combinată pentru marja inițială și marja de variație de 3,75 milioane HKD, în timp ce articolul 25 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede o valoare de 500 000 EUR. Având în vedere diferența marginală dintre aceste valori și obiectivul comun al Manualului de politică și al Regulamentului delegat (UE) 2016/2251, valorile respective ar trebui să fie considerate echivalente.

(14) Cerințele din Manualul de politică privind calcularea marjei inițiale ar trebui să fie considerate echivalente cerințelor prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Într-un mod similar cu metoda standardizată de calculare a marjei inițiale prevăzută în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, Manualul de politică permite utilizarea unei abordări standardizate echivalente cu cea prevăzută în respectiva anexă IV. Alternativ, în temeiul Manualului de politică, se pot utiliza modele interne sau ale unor părți terțe pentru calcularea marjei inițiale, cu condiția ca modelele respective să conțină anumiți parametri specifici, echivalenți cu cei prevăzuți în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, inclusiv intervale de încredere minime și perioade de risc de marjă, precum și anumite date istorice, inclusiv perioade de criză. AI trebuie să solicite aprobarea oficială din partea HKMA înainte de a utiliza un model intern sau un model al unei părți terțe (cu excepția unui model de marjă inițială standard la nivel de sector, pe care AI îl pot utiliza după notificarea HKMA cu privire la intenția de a face acest lucru; HKMA ar efectua în acest caz o reexaminare ulterioară punerii în aplicare).

(15) Cerințele din Manualul de politică privind garanțiile eligibile și modul în care sunt păstrate și segregate garanțiile respective ar trebui să fie considerate echivalente celor prevăzute la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Manualul de politică conține o listă echivalentă de garanții eligibile, iar AI trebuie să dispună de controale adecvate pentru a se asigura că garanțiile colectate nu prezintă un risc semnificativ de corelare defavorabilă sau un risc semnificativ de concentrare. Concentrarea ar trebui evaluată în funcție de fiecare emitent, de tipul de emitent și de tipul de active. Prin urmare, normele privind marja pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC cuprinse în Manualul de politică ar trebui considerate echivalente cu cele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(16) În ceea ce privește nivelul de protecție a secretului profesional, directorul executiv al HKMA și angajații HKMA trebuie să respecte articolul 120 alineatul (1) din BO pentru a păstra și a contribui la păstrarea secretului cu privire la toate aspectele legate de afacerile oricărei persoane care le-ar putea fi aduse la cunoștință în cursul exercitării unei atribuții în temeiul BO. Sub rezerva excepțiilor permise, aceștia nu trebuie să comunice astfel de informații unei alte persoane (alta decât persoana la care se referă respectivele informații) și nu trebuie să tolereze sau să permită ca o altă persoană să aibă acces la vreun dosar aflat în posesia, păstrarea sau controlul lor. O persoană care încalcă oricare dintre aceste cerințe este pasibilă de amendă și de închisoare. Prin urmare, articolul 120 alineatul (1) din BO conține dispoziții privind secretul oficial, inclusiv protecția informațiilor confidențiale partajate de HKMA (în temeiul mecanismelor legale aplicabile) cu părți terțe, care ar trebui să fie considerate echivalente cu cele prevăzute în titlul VIII din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(17) În ceea ce privește supravegherea eficace și asigurarea respectării dispozițiilor juridice pentru tranzacțiile cu contracte derivate care nu sunt compensate la nivel central în Hong Kong, HKMA are responsabilitatea principală pentru monitorizarea și asigurarea respectării Manualului de politică prin intermediul abordării sale de supraveghere continuă bazată pe riscuri pentru AI. Printre măsurile de supraveghere pe care HKMA le poate lua se numără solicitarea ca AI în cauză să prezinte un raport în temeiul secțiunii 59 alineatul (2) din BO pentru a identifica cauzele profunde ale oricărei deficiențe în practicile de stabilire a marjelor sau de atenuare a riscurilor în vederea rectificării viitoare și emiterea de instrucțiuni în temeiul secțiunii 52 din BO către o AI care să îi impună să își consolideze sistemele de control intern. În plus, aderarea la Manualul de politică a unei AI se va reflecta în evaluarea sa în temeiul sistemului CAMEL și/sau în temeiul procesului său de supraveghere. Nerespectarea semnificativă a Manualului de politică poate determina HKMA să efectueze o reexaminare pentru a stabili dacă AI respectă în continuare criteriile de autorizare prevăzute în anexa 7 la BO și dacă conducerea acesteia este în continuare competentă și adecvată pentru rolul pe care îl îndeplinește. În plus, deși nu o exercită în mod obișnuit, HKMA are competența de a revoca sau de a suspenda autorizarea unei AI. Aceste competențe sunt prevăzute în secțiunile 22 alineatul (1), 24 alineatul (1) și 25 alineatul (1) din BO. Prin urmare, ar trebui să se considere că aceste dispoziții asigură aplicarea efectivă a mecanismelor juridice, de reglementare și de punere în aplicare relevante în temeiul Manualului de politică, în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni, și garantează o supraveghere și o punere în aplicare eficace, echivalente cu mecanismele de supraveghere și de punere în aplicare disponibile în temeiul cadrului juridic al Uniunii.

(18) Prezenta decizie recunoaște echivalența cerințelor de reglementare prevăzute în Manualul de politică aplicabile contractelor derivate extrabursiere la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia, în cooperare cu ESMA, va monitoriza cu regularitate evoluția mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare privind aceste contracte derivate extrabursiere în ceea ce privește cerințele în materie de confirmare la timp, de comprimare și de reconciliere a portofoliilor, de evaluare, de soluționare a litigiilor și de marjă aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, cu privire la care a fost adoptată prezenta decizie, precum și punerea în aplicare consecventă și eficace a acestor mecanisme. În cadrul eforturilor sale de monitorizare, Comisia poate solicita HKMA să furnizeze informații cu privire la evoluțiile în materie de reglementare și supraveghere. Comisia poate efectua o reexaminare specifică oricând evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a declarației de echivalență acordată prin prezenta decizie. O astfel de reexaminare poate conduce la abrogarea prezentei decizii, ceea ce ar însemna că, în mod automat, contrapărțile vor face din nou obiectul tuturor cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(19) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare din Hong Kong pentru confirmarea în timp util, comprimarea și reconcilierea portofoliilor, evaluare și soluționarea litigiilor aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central reglementate de Autoritatea Monetară din Hong Kong („HKMA") sunt considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărțile la o astfel de tranzacție este o instituție autorizată, astfel cum este definită în secțiunea 2 alineatul (1) din Ordonanța bancară („Banking Ordinance"), supusă cerințelor în materie de atenuare a riscurilor prevăzute în Manualul de politică de supraveghere al HKMA, modulul CR-G-14 intitulat „Tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central – marje și alte norme privind atenuarea riscurilor".

Articolul 2

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Hong Kong-ului privind schimbul de garanții care se aplică tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central reglementate de HKMA sunt considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 5 iulie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN